

ד"ר זכריה הבר הי"ד

תשנ"א – תשפ"ד

1991-2024

ד"ר זכריה הבר הי"ד

תשנ"א – תשפ"ד

1991-2024

תוכן עניינים

3-8	ילדות
9	גיל ההתבגרות
10-15	משפחת הבר
16-21	שירות סדיר
22-23	היכרות עם טליה
24-28	חתונה
29-54	משפחתו
55-65	תחביבים
66-71	שירות מילואים במלחמת "חרבות ברזל"
72-82	נפרדים מזכריה
83-108	הנצחה
109	דבר הכותבים

ילדותו

זכריה נולד בכ"ז באייר ה'תשנ"א, 11.5.1991 בניו ג'רזי לאמו מרים ואביו אהרון. זכריה היה אח בכור לנתנאל, נועם וישראל.

זכריה בילדותו

זכריה עלה לארץ כשהיה בן 8 ולו שלושה אחים: נתנאל, נועם וישראל.
מאז שהיה קטן היה סקרן, התעניין בכל ולעיתיד הפך לסטודנט מבריק.

"כשנסעו לביתם בניו ג'רזי
לסבים וסבתות במרילנד, ראה
את השכן בן ה-65 ורץ אליו לתת
לו חיבוק. הוא לא פחד ואהב
אנשים מאז שהיה תינוק"

זכריה עם אחיו ישראל ונועם

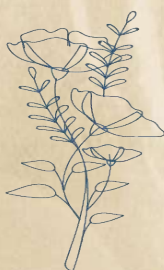
זכריה עם בני דודיו

אהב את הטבע

זכריה אהב מאוד את הטבע וכל מה שקשור בו

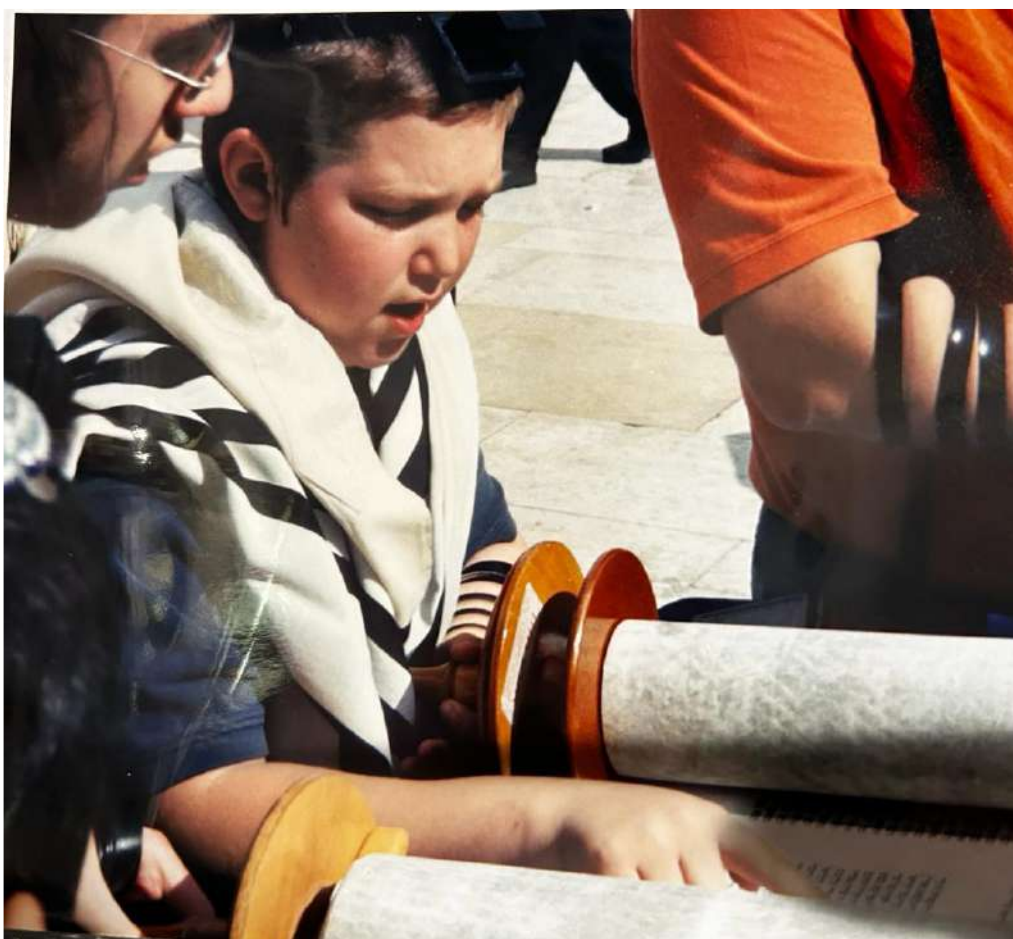
7

היה מחובר לתורה וליהדות

גיל ההתבגרות

תמונה מבר המצווה

זכריה היה ילד חייכן, בעל לב גדול
ונתינה אין סופית.

משפחת הבר

זכריה היה אדם משפחתי מאוד.

המשפחה

מימין לשמאל: זכריה,
סבתא סוזן וסבא בוב.

זכריה עם אחיו.
מימין לשמאל:
נועם, ישראל, זכריה
ונתנאל.

עם אבא אהרון

עם אמא מרים

עם אחיו בחג הסוכות.
מימין לשמאל: נועם, נתנאל וזכריה.

עם אחיו. מימין לשמאל:
נתנאל, ישראל זכריה ונועם.

עם אחיו.
מימין לשמאל: נועם, זכריה, ישראל ונתנאל.

זכריה ומשפחתו.
מימין לשמאל: אבא אהרון, נועם,
נתנאל, אמא מרים, זכריה
וישראל.

זכריה למד בישיבה התיכונית "צביה"
במעלה אדומים. לאחר סיום התיכון למד
בישיבת ההסדר "הר עציון" באלון שבות.

מימין לשמאל: זכריה, יהושע כץ ומאיר מהישיבה.

מימין לשמאל: זכריה וחברו ללימודים בישיבה.

השירות הסדיר

זכריה התגייס לצה"ל ושירת בחיל השריון.

אהב את המדינה ותמיד דאג לבטחונה. הוא היה מסור ונאמן לה לאורך כל שנותיו בצבא.

חיל השריון הישראלי הוא החיל המתמרן העיקרי בזרוע היבשה של צבא הגנה לישראל והוא מבין חילות השריון הגדולים בעולם. חיל השריון מבסס את עיקר כוחו על טנקי מערכה.

סמל הכומתה

דגל חיל השריון

תג היחידה

זכריה רצה להתגייס לשירות קרבי ולשרת בחיל השריון. הוא אהב את הטנקים והעבודה בהם. ומילא את תפקיד מפקד הטנק. זכריה העדיף לשרת בפלוגה מעורבת של דתיים וחילוניים. הוא הקפיד על ההלכה ויחד עם זאת לא זנח את חובותיו הצבאיות.

זכריה תמיד אמר: "אם כל החכמים ילכו לחיל המודיעין מי יגן על המדינה בקרב?"

זכריה נהג לומר: "אני לוחם על הזכות
לחיות כעם חופשי בארצנו מבלי
לעבור פוגרומים"

וגם: "הדם שלי לא יותר עשיר מאף
דם ישראלי"

חברים שנהיו לאחים

מימין לשמאל:
זכריה, סבא רוברט
ובן דודו עקיבא.

זכריה עם חייליו בהיותו מפקד.

היכרות עם טליה

סיפור ההיכרות

טליה עלתה לארץ בספטמבר 2016. היא נתקלה בזכריה חודשיים לאחר עלייתה בקבוצת וואטסאפ. היא הייתה עולה חדשה בארץ ושמחה להכיר אנשים חדשים. בפגישתם הראשונה הם לא ישבו אלא טיילו בתחנה המרכזית וזכריה לימד אותה את שמות הפרחים בעברית. לקח מעט זמן עד שהתעניינו אחד בשנייה, אך לבסוף התארסו בפסח 2017. הם גרו במשך שנה ברחובות ליד הפקולטה לחקלאות בה למד זכריה ולאחר מכן עברו להתגורר בירושלים.

החתונה
11.8.2017

"היי לי קרובה וזוכרת היי לי רק לי מיוחדת
היי לי אחות מקודשת היי יחפה מנוחמת
מי זאת עולה
יפה כלבנה" (א.בנאי)

טוב להיות לך... ולומר לשמך עליך

With immense gratitude to Hashem,

*Aharon and Miriam Haber, and
Dennis and Nancy Friedman,*

*Invite you to celebrate with them at the
marriage of their children*

Zechariah Pesach and Talia Zahava

*On Friday, August 11th, 2017 (19th of Av) at
"Sequoia" hall, Ma'ale Hachamishah*

Reception: 10:30 AM

Chuppah: 11:15 AM

Please RSVP by July 11 to:

taliazechariah@gmail.com

בשבח והודיה לה' יתברך את שמחים להזמין
להשתתף עמנו בשמחת נישואי ילדינו האהובים

זכריה פסח עם טליה זהבה

שתתקיים בעודת השם ביום שישי

י"ט באב התשע"ז (11.8.17)

באולם "סקויה", קיבוץ מעלה החמישה

חופה 11:15

קבלת פנים 10:30

**הורי הכלה
דוד ונחמה רות פרידמן**

**הורי החתן
אהרון ומרים הבר**

**אנא אשרו השתתפותכם במייל עד 11.7
(י"ז תמוז):**

taliazechariah@gmail.com

תמונה מאירוסיהם של טליה וזכריה

כתובה

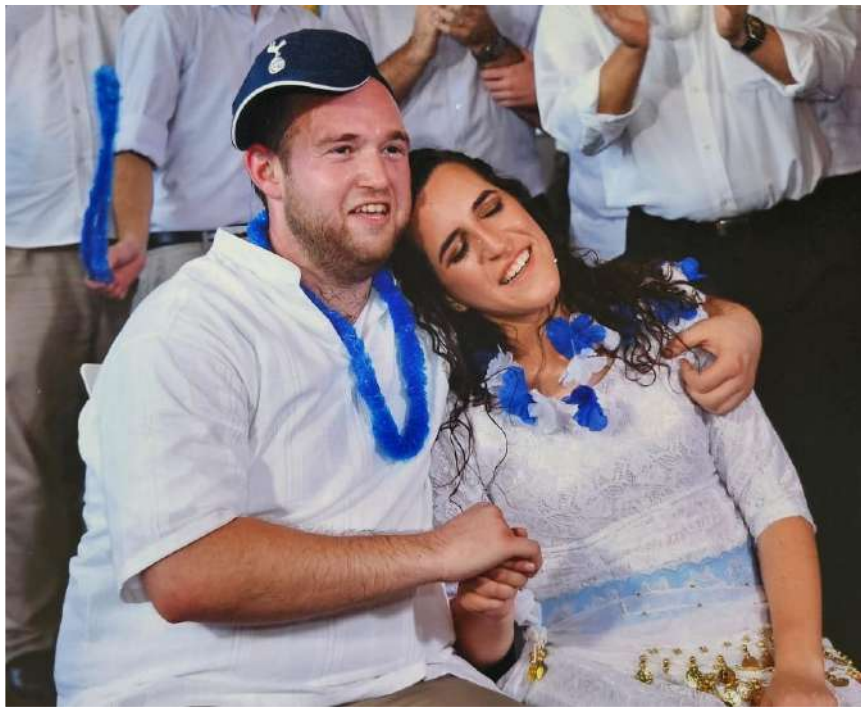
החתן זכריה

חתונה שמחה ומאושרת

תמונות מהחתונה של זכריה וטליה

משפחתם של זכריה וטליה

שדהאל

נחליאל

יוסף שבט

המשפחה הייתה כל עולמו.

בשנת 2017 התחתנו זכריה וטליה והביאו לעולם שלושה ילדים קטנים.
 בשנת 2018 נולדה שדהאל הבכורה ששמה הוא מחווה גם לאדמה וגם לדת.
 בשנת 2020 נולד בנם האמצעי יוסף שבט. שמו מספר איך במהלך מגיפת
 הקורונה רצתה המשפחה להיות כשבט מאוחד. בשנת 2023 נולד בנם
 הצעיר נחליאל שפירוש שמו הוא נחל של האלוקים.

בביתם של זכריה וטליה היה שלום בית, הם אהבו לטייל
בארץ לאורכה ולרוחב ולצפות ב מיצגי אומנות יחד.

זכריה היה אומר לטליה לפני פסח שתיקח את
הילדים לפארק והוא כבר ידאג לניקיונות וכך היה
בכל שנה ובכל ערב שבת.
מבחינת זכריה לא היה הבדל בין נשים לגברים
במטבח, בניקיונות או בבישולים. תמיד היה שווין.

זכריה היה אבא מכיל, מקשיב, מפנק, שצוחק הרבה, אוהב ואהוב. מסופר עליו שהיה אבא מדהים שלא צעק לעולם והיה נוהג לשחק המון עם ילדיו ולעשות איתם שטויות כמו קרבות כריות או משחקי יריות מים באקדחי צעצוע. זכריה החליף חיתולים, הכין אמבטיית בועות, לקח את הילדים לשחק בפארק ואהב לקנות עבורם מתנות בחגים.

שדהאל

זכריה ובתו שדהאל

יוסף שבט

זכריה ובנו יוסף שבת

זכריה ובנו נחליאל

זכריה עם שדהאל ויוסף שבט.

זכריה וטליה עם שלושת ילדיהם

זכריה, שדהאל ויוסף שבט בעין חניה

זכריה וטליה עם שדהאל ויוסף שבט

זכריה וטליה עם משפחתו של
דודתו עליזה

זכריה טליה, שדהאל ויוסף שבט

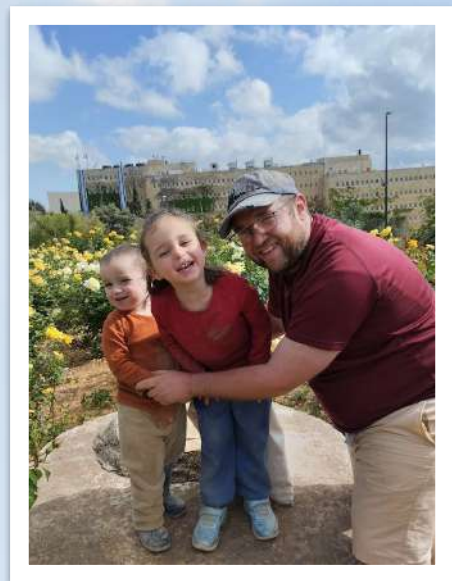

זכריה וטליה עם שדהאל ויוסף
שבט בגן החיות התנכ"י

זכריה ומשפחתו באקווריום
בירושלים

זכריה עם שדהאל ויוסף שבט

זכריה, טליה, שדהאל ויוסף שבט

זכריה עם סבא מאיר וסבתא דבי שאליהם היה מחובר מאוד.

תמונה משפחתית עם סבא אהרון וסבתא מרים.

משפחת הבר מתחברת לטבע ביחד.

זכריה עם הוריו ואחיו.

קטע שזכריה כתב ביום עצמאות 2019 אחרי מתקפת טילים:

המעבר מיום הזיכרון ליום העצמאות בכל שנה הוא חד - מהאבל לחגיגות, מהעצב על החוסר לשמחה על כל מה שיש. אבל אני מרגיש שהשנה זה קצת יותר מדי...

זה נכון שכבר כמה שנים נופלים טילים, עפיפונים ובלונים על תושבי הדרום, או כמו שכבר נאמר "הדרום הוא השכפ"ץ של המדינה". אז למה אני מרגיש שהשנה זה שונה? לדעתי הדבר היחיד ששונה הפעם זה התזמון. הניגוד באותו השבוע בין יום ראשון עם תמונות של אנשים בחוסר ביטחון ובחוסר אונים לבין יום חמישי עם תמונות של המדינה הכי בטוחה ועם הצבא הכי חזק במזרח התיכון ויותר... לי זה צורם יותר מדי. לי מאוד קשה לחגוג יום העצמאות השנה...

אז מה, לא לחגוג השנה? חס ושלום! השנה, כמו כל שנה, אני מתכוון להתלבש חגיגי בכחול לבן, להתפלל ולהגיד הלל בברכה בלב שלם וגם אני לא הייתי מתנגד למנגל וטיול טוב. אז מה כן? לדעתי, השנה צריך במשך יום העצמאות גם לרדת לדרום. לצערנו, לא צריך לרדת לעוטף עזה בשביל להזדהות (ולא שעוטף עזה זה לא מספיק כדי להצדיק הזדהות)- אפילו אם תדרימו עד אשקלון ואשדוד תגיעו למקומות שהופגזו ברקטות לפני שלושה ימים וששילמו אנשים על כך בחייהם.

הרעיון הוא מאוד פשוט- רציתם למנגל על החוף בתל אביב? תמנגלו על החוף של אשקלון. רציתם לטייל באזור בית שמש, נחל אלכסנדר או ים המלח? תטיילו באזור פארק אשכול, ניצנה או חבל לכיש. רציתם לצאת למסעדה או לסרט במודיעין? תעשו את זה בבאר שבע. רציתם לראות את המטס בירושלים? תראו את המטס בקריית גת... אפילו חלק קטן מהיום (שעה-שעתיים) ולחזור, רק להראות לדרום שאנחנו לא נטשנו אותם וזה שהם לא בחדשות ביום העצמאות זה לא אומר שהם לא בלב שלנו. זה נכון שלרובנו אין זמן במשך השנה להביע את תמיכתנו בדרום בגלל השבוע העמוס בעבודה וילדים ומשפחה וכו', אבל השנה יש לנו הזדמנות לקחת את יום החופש שיש לרוב המוחלט של המדינה ולצקת בו קצת יותר משמעות (מבלי לפגוע יותר מדי בכיף ובבילוי עצמו)

אני לא אומר שמי שלא עושה את זה בוגד בתושבי הדרום ואני לא בא בטענות אל אף אחד אבל נקודה למחשבה... זה נכון שאנחנו מאמינים שהנופלים ציוו לנו במותם לשמוח בלב שלם וכאילו "לשכוח" אותם ביום העצמאות, אבל אני לא בטוח שתושבי הדרום ציוו לנו כך בחייהם... הגיע הזמן לתת #עצמאות_לדרום

תמונה של זכריה, טליה ושדהאל ביום העצמאות

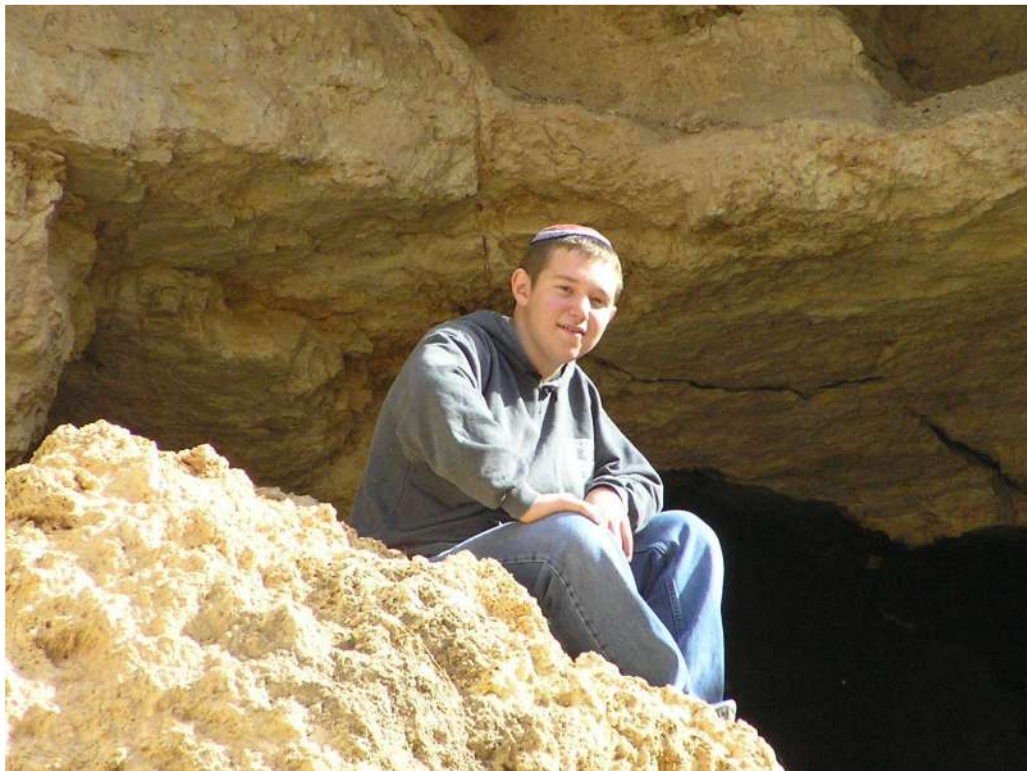
2010

תמונה משפחתית בחורף 2022 כשירד שלג בירושלים.

הוריו מספרים: "זכריה היה אדם מכיל, אוהב להקשיב
מייעץ לדרך ולבחירה הכי נכונה וטובה שיש. היה אדם
שקט, צנוע, עניו, חם ואוהב, אדם שעבורו מהות החיים
הייתה האחדות של המשפחה".

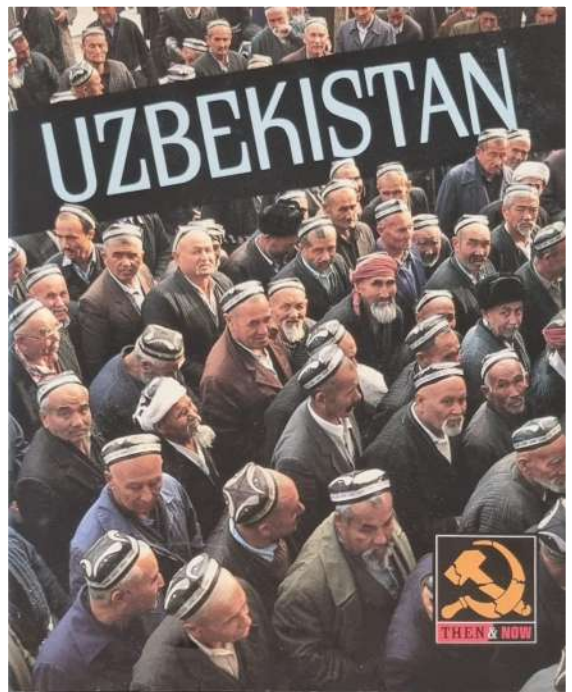
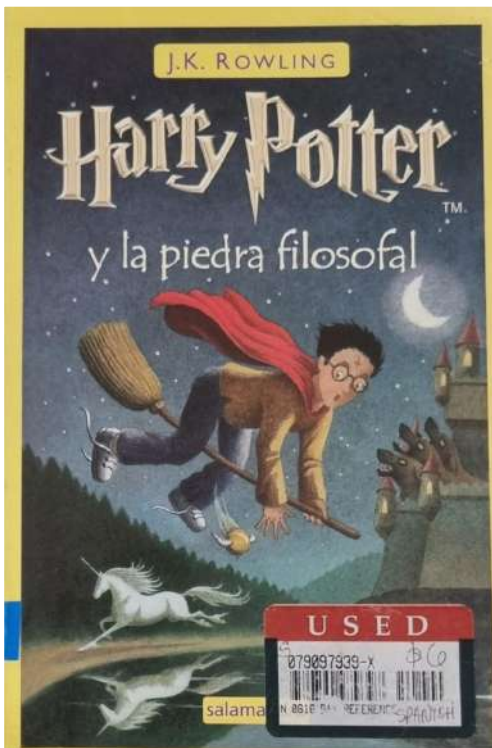

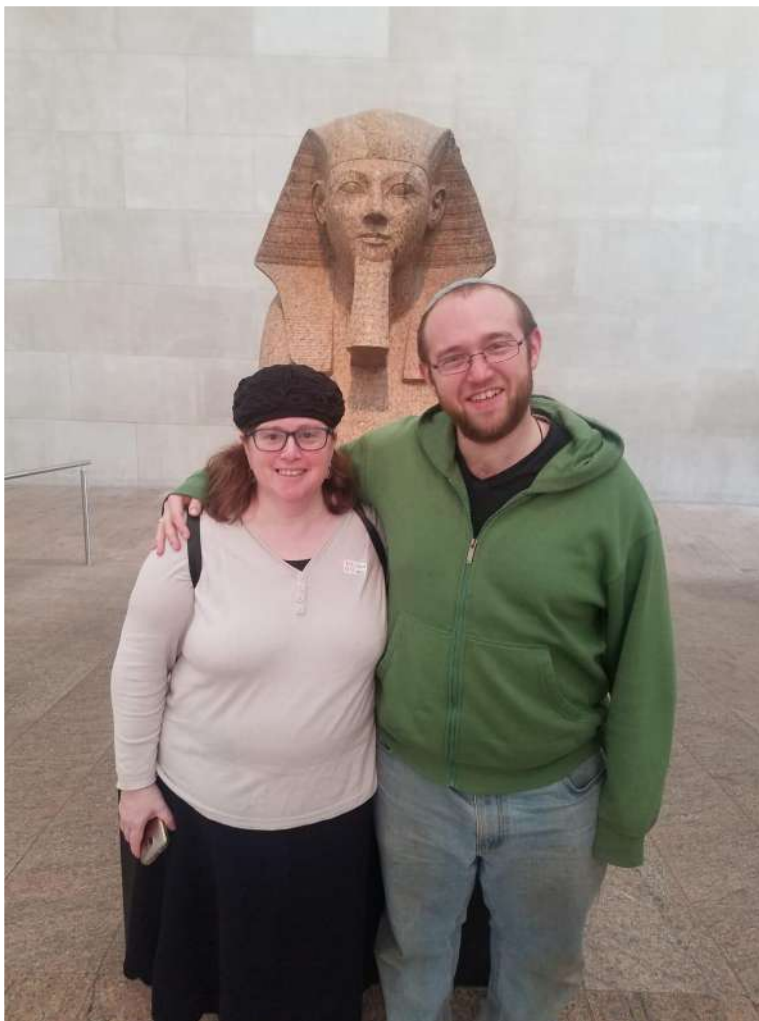

תחביבים:

זכריה מאוד אהב מוזיקה, לרוץ, לטייל בעולם, לבקר במוזיאוני וללמוד שפות חדשות. הוא לימד את עצמו אמהרית, רוסית ואנגלית. התעניין בהיסטוריה, כלכלה ותרבות העולם. התעניין בתכנות ורובוטיקה ואהב את הסדרות "חברים" ו"משפחת

אהב לטייל.

בטיול משפחתי.

זכריה בניו יורק.

מימין לשמאל: נתנאל, אבא אהרון, זכריה ונועם.

התזה:

תוך כדי לימודיו בישיבה החליט זכריה ללמוד מדעי החקלאות. הוא היה מבריק ורצה להביא טכנולוגיה מודרנית לתחום. זכריה למד לתואר ראשון ושני בפקולטה לחקלאות ברחובות ואז החל את לימודי הדוקטורט שלו באוניברסיטת תל אביב. זכריה חקר על בצורת, שינויי אקלים והיה מומחה להנדסה גנטית של חיטה.

לאחר נפילתו הוענק לזכריה תואר דוקטור לפילוסופיה על ידי אוניברסיטת תל אביב. במסגרת לימודיו חקר על גישה ביולוגית רב-מערכתית לזיהוי ואפיון תכונות צמחי יבול התורמות לעמידות לעקות סביבתיות.

ד"ר ניר שדה הגיש עבורו את הדוקטורט שלא הספיק זכריה לסיים והתואר הוענק לו לאחר מותו, בינואר 2024.

תוך כדי לימודיו חיבר סיכום של כל הגמרא אשר
ישיבת "הר עציון" בה למד עומדת להוציא לאור.

סוגיות מרכזיות בחלקי התורה

זכריה הבר ז"ל

למה אין זמירות בחגים - וגם הצעה לשבועות.

מתוך כתביו של: זכריה הבר

בשנים האחרונות תוסכלתי מאוד מהעובדה שנוהגים לשיר זמירות שבת לרוב במשך כל השנה. אבל כשמגיעים לחגים השולחן או ריק מזמירות או ששרים קטעים קצרים מהתפילה מבלי שירה ופואטיקה שמחוברת לחגים (כל חג וחג לעצמו).

לכן חשבתי וכתבתי זמר לכבוד חג השבועות. הזמר הוא גם תקווה שישירו אותו בשבועות הבא עלינו לטובה (והלואי שמישהו גם היה מחבר לזה לחן ייחודי) וגם בתקווה שיתעורר הציבור וגם יכתוב עוד ובעזרת השם אולי אפילו ייצא זמירון לחגים.

הבנתי שבימי הביניים כן חוברו שירים ופיוטים לחגים וכן שמעתי שבחלק מהסידורים\זמירונים (בעיקר בקרב יוצאי עדות המזרח) כן מופיעים פיוטים אלו.

אבל הזמר הזה הוא גם תקווה לחיבור הדור שלנו עם דורות קודמים של כתיבה

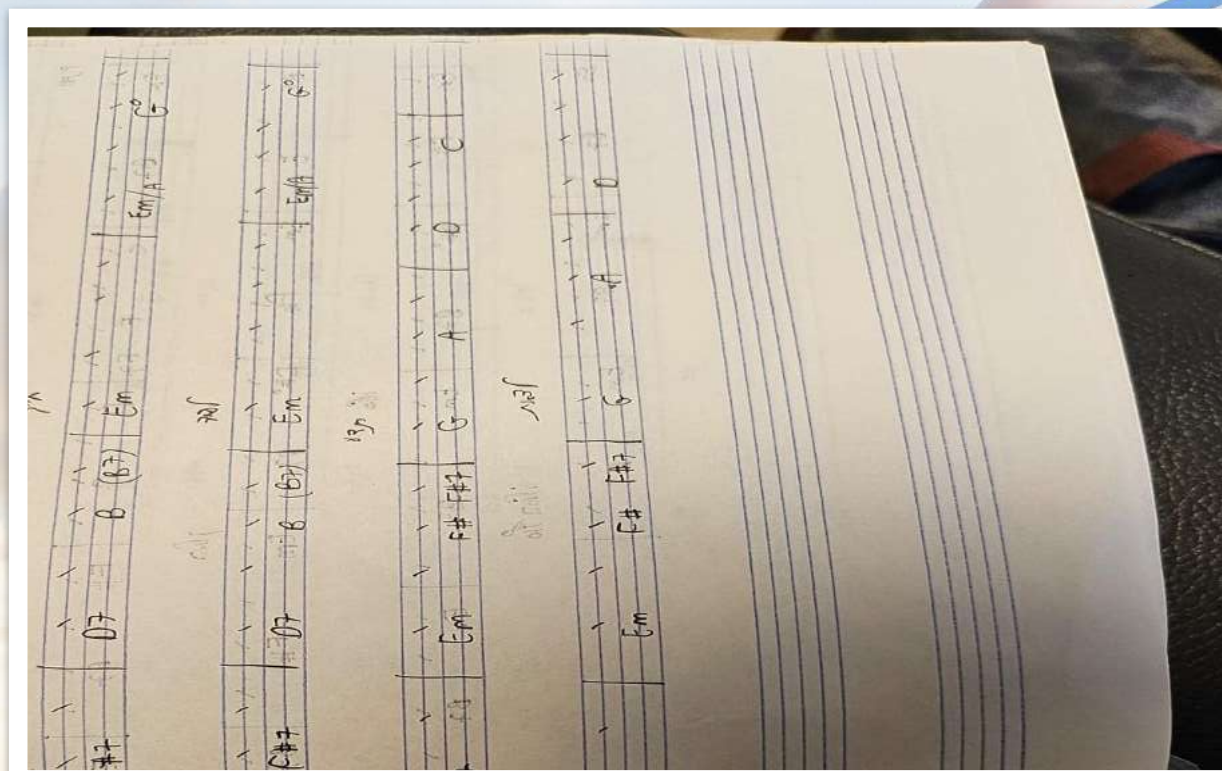
פורסם ב-2016 בעולם קטן ואז הולחן לאחר נפילתו לבקשתה של טליה, עם לינק להלחנה של "יונינה"

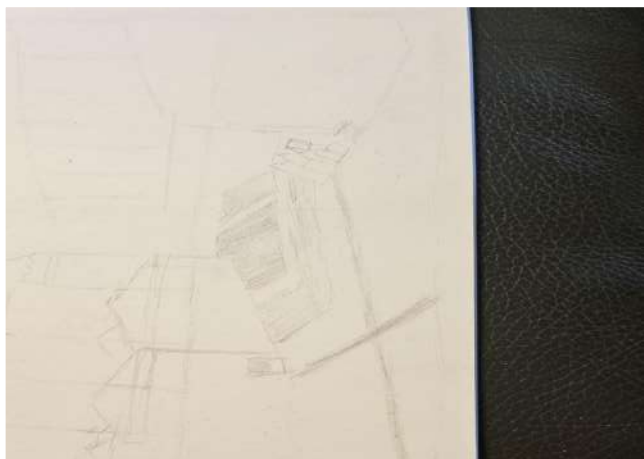

מנחה חדשה
הצעה לומר לשבועות מאת זכריה הבר ז"ל

ובקשה מכם בני על פירות מעשים עם שבעה מול שבעים מקרה שמחה ולבנים מהחל חרמש בקמה בהקריבכם מנחה חדשה	וקצרתם את קצירה מונים שבועות שבעה על תלמידיו נוהג לקיים ספירה תמימה מהחל חרמש בקמה בהקריבכם מנחה חדשה
ייראה כל זכורך שתי מעות מעה מעוות יתקון שבעה אסור חג למיטה מהחל חרמש בקמה בהקריבכם מנחה חדשה	קשרו בגמי ואומר קומו ונעלה למשורר ארמי אובד מספר יש בו גורן לא אוסר מהחל חרמש בקמה בהקריבכם מנחה חדשה
יהי רצון מלפני יושב מרום- הבורא לששון ולשמחה יהיה ונצר משרשיו יפרה מהחל חרמש בקמה בהקריבכם מנחה חדשה	כאיש אחד בלב אנא נפשי כתיבת ייב עם שני לוחות התייצב לומר בנשף אחר הסב מהחל חרמש בקמה בהקריבכם מנחה חדשה

המוזיקה ליוותה אותו לאורך חייו

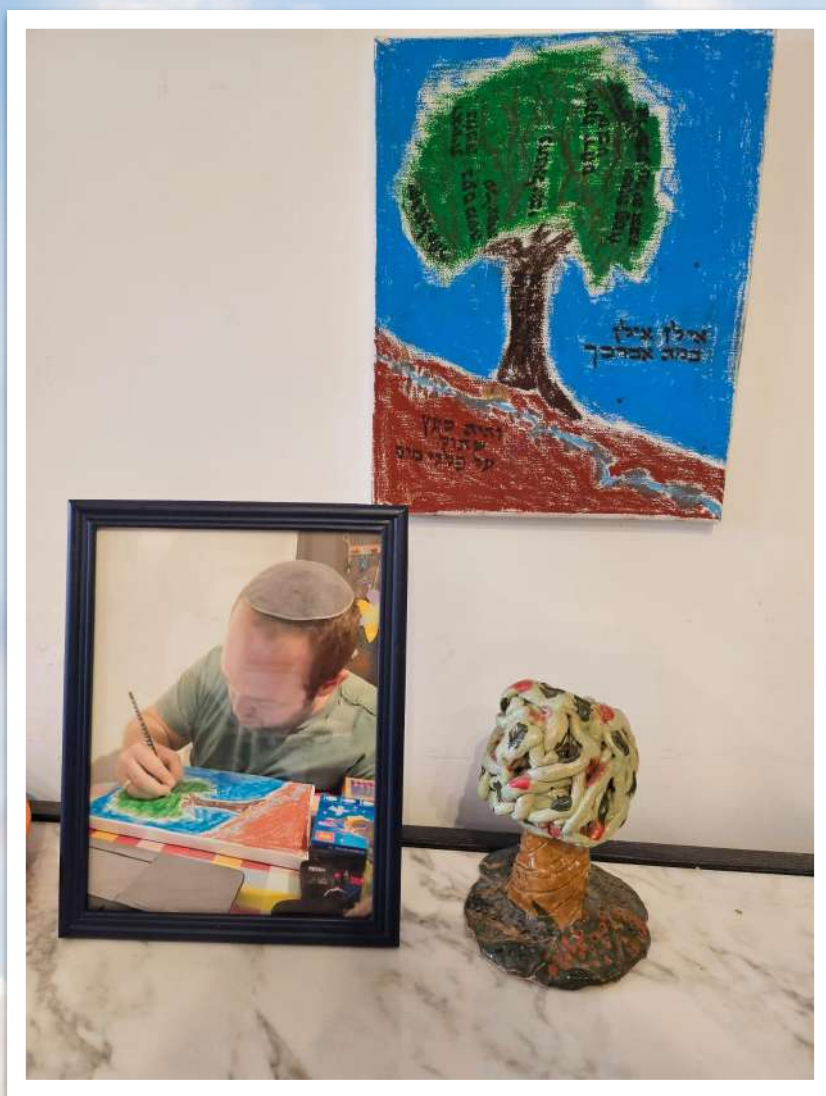

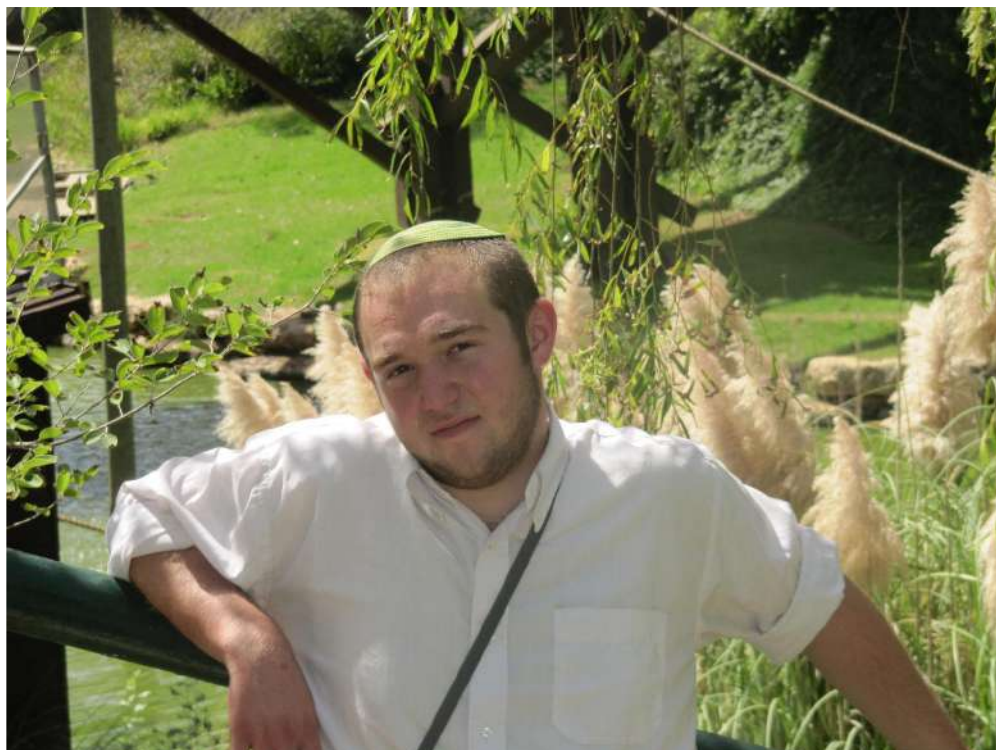
זכריה אהב לצייר וגילה בכך כישרון רב

ציור שצייר זכריה במתנה ליום הולדתה של אמו.
המתנה צוירה בהשראת מדרש אותו אהבה במיוחד.

זכריה היה אדם חברותי וענו. דאג לפרגן לקבלן, לאב
הבית של הבניין ולמוכרת בסופר. הוא הפגין כבוד רב לכל
אדם שפגש בחייו.

שירות מילואים במלחמת "חרבות ברזל"

"כל מטוס שטס בשמיים, כל כוכב מאיר בעיניים, מזכיר לי אותך..."
(ל. שבת)

ב7 באוקטובר 2023, פרצה בישראל מלחמת "חרבות ברזל",
מלחמה קשה שגבתה קורבנות ישראלים יהודים רבים.
יום למחרת, ב8 באוקטובר, גויס זכריה בצו 8 על מנת להגן על
המדינה. לאחר שראה את הקורבנות הרבים בקיבוצים בארי
ונחל עוז בימי הלחימה הראשונים וחשב שאם לא נילחם
בחמאס הוא ימשיך לטבח הבא. הוא שירת עד ה-16 בינואר
ובמהלך שירותו נפל בלחימה בעזה.

תמונה של זכריה עם ילדיו שצולמה
רגע לפני היציאה למילואים

זכריה המשיך לעבוד על הטנק גם אחרי שכל חבריו לפלוגה יצאו למנוחה.

זכריה מאוד אהב את אנשי הפלוגה וראה בהם משפחה.

כשגויס לצו 8 היה זכריה לקראת
סיום הדוקטורט שלו וקיבל
מלגות מיוחדות על עבודתו. הוא
פרסם גם מאמרים בתחומו
בירחונים של PLANT SCIENCE

הוא לא ישן הרבה כיוון שעבד
בלילה כדי להשלים את לימודיו.

**רב סמל ראשון זכריה פסח הבר נפל
בקרב ביום ו' בשבט תשפ"
ד (16.1.2024). בן שלושים ושתיים
בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית
העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר
אחריו אישה, שלושה ילדים, הורים
ושלושה אחים.**

לאחר נפילתו

זכריה נפל עם יאיר כץ ז"ל שהיה שותפו לצוות הטנק.

נצר שמחי ז"ל ששירת עמם הגיע לשבעה ושבוע

לאחר מכן נפל גם הוא בעת שירותו.

יאיר כ"ץ, נפל בו' בשבט התשפ"ד
(16 בינואר 2024).
יאיר בן עדנה ויוגב

זכריה הכר נפל בו' בשבט התשפ"ד
(16 בינואר 2024).
זכריה בן מרים ואהרון

נצר שמחי נפל בכ' בשבט
והתשפ"ד (30 בינואר 2024).
נצר בן שחר ואילן

נפרדים מזכריה

זכריה נקבר בחלקה הצבאית בבית הקברות בהר הרצל וזכה להלוויה מכובדת ששיקפה את גודל האובדן בלכתו.

קטע שכתב בן ישי חוטר המוהל:

זכריה פסח הבר איזה אדם מיוחד עם ישראל איבד. איש משפחה למופת. זוכר שלהיות איתך בבריתות של שני הבנים שלך הייתה לי חוויה מיוחדת. זכות גדולה להיות המוהל של נחליאל (בן 9 חודשים) אי אפשר שלא לזכור את ההתחשבות שלך במשפחה בברית של יוסף באמצע הקורונה שממש רציתם שהמשפחות שלכן יהיו איתנו בזום אז הברית הייתה שעתיים לפני כניסת שבת.

אין מילים לגודל האבדה.

קטע שכתב מושי מחטיבת המילואים של זכריה:

מושי צדורבויס

1 d · 🌐

עריכה

חוזר מהלוויה של זכריה הבר. לא הכרתי אותו באופן אישי, אבל מהסיפורים נשמע שהוא היה אדם מיוחד במינו.

והראש מלא במחשבות על כך שאני רוצה להיות

בעל טוב יותר

אבא טוב יותר

יהודי טוב יותר

אדם טוב יותר

חבר טוב יותר

חייל טוב יותר

אזרח טוב יותר

שנהיה ראויים

אמן

**

לוחמי החטיבה שלנו, חטיבה 14, ה' ייקום דמם.

TAU School of Plant Scien

@TauPlantSci

Follow

...

בית הספר למדעי הצמח ואבטחת מזון משתף בצער עמוק את נופלו של רס"ר זכריה פסח הבר ז"ל בקרב ברצועת עזה. זכריה היה סטודנט מבריק ומבטיח לתואר שלישי בהנחייתו של ד"ר ניר שדה. הלווייתו תערך בשעה 18:00 בהר הרצל. תנחומים כנים למשפחתו. יהיה זכרו ברוך.

[Translate post](#)

From plantae.org

Liron Bonano Stern

@lirtush

Follow

...

איבדנו את אחד התלמידים הכי מבריקים של הפקולטה למדעי החיים. הלב נשבר

[Translate post](#)

9:16 AM · Jan 17, 2024 · **44** Views

Jasmin Ravid

6h · 🧑🏻

זכריה היה באמת האדם הכי טוב שיש. אני יודעת שנמאס כבר לכתוב ולקרוא את זה, אבל זאת האמת. הכי טוב שיש.

אני הייתי המתרגלת הכי ותיקה בקורס של מבוא לביולוגיה מולקולרית כשהוא הצטרף כמתרגל, ואחד התפקידים שלי היה להכין לכולם את המצגת לתרגול. והוא התעקש כל פעם להכין לעצמו את המצגת, לשלוח לי שאני אעבור עליה ואתן לו פידבקים, לתקן, לשלוח לי שוב.. ובהתחלה לא הבנתי, למה הוא עושה לי ולו עבודה כפולה, אמרתי לו אבל זכריה למה אתה מבזבז על זה זמן במקום לעבוד על המחקר שלך כמו שעושים כל השאר? והוא ענה שהוא רוצה לבנות לבד את המצגת כי ככה הוא מצליח להסביר בצורה הטובה ביותר לסטודנטים שלו. והתפעלתי ממנו, כי הכי קל לעשות את המינימום, אבל הוא תמיד עשה את המקסימום, עבור הסטודנטים שלו, עבור המתרגלים האחרים, במעבדה שלו, ואני בטוחה שגם בלחימה בעזה.

הוא היה הכי טוב שיש, יהיה זיכרו ברוך.

הפקולטה לחקלאות
מזון וסביבה
ע"ש רוברט ה. סמית

רס"ר במיל" **זכריה פסח הבר ז"ל**

נפל בקרב בצפון רצועת עזה

בוגר הפקולטה לחקלאות, מזון וסביבה,
האוניברסיטה העברית בירושלים

You, Or Nadav and 70 others

10 comments

זכריה היה מתרגל באוניברסיטת תל אביב. מתוקף תפקיד זה מעולם לא השתמש בחומרים של אחרים. הוא רצה להכין את החומר לבד ולא הסכים ללמד משהו אם לא מבין אותו לחלוטין. זכריה מעולם לא עיגל פינות בחייו ונהג להגיד: "כולם מחפשים מינימום, אני רוצה לעשות מקסימום".

קטע שכתב הרב אמנון בזק - הרב בישיבת הר עציון:

ברוך דיין אמת. שוב אנו מאבדים ממיטב בנינו במלחמה הזאת. בוגרנו היקר, זכריה הבר הי"ד, נפל אתמול בקרב ברצועת עזה. בן 32, אב לשלושה, חברו ובן מחזורו של ארי זנילמן הי"ד שנפל לפני כחמישה שבועות, והוא השישי מבין בוגריה ותלמידיה של ישיבת הר עציון שנפלו במערכה זו.

זכריה היה צדיק, אוהב תורה ואוהב אדם, בעל לב זהב, שמח ומחייך תמיד, מוכשר ורציני בכל מעשיו. כתלמיד בישיבה הוא למד בהתמדה רבה, בעומק וברצינות, ניצל כל רגע, ונשאר ללמוד בישיבה מעבר לחובותיו הרשמיות, על מנת ללמוד תורה לשמה. לאחר שנים בישיבה, הוא הגשים את חלומו לעסוק בחקלאות תוך שילוב טכנולוגיות מודרניות, והיה דוקטורנט בתחום זה באוניברסיטת תל אביב. אישיותו החביבה והצנועה הייתה רחוקה כל כך רחוקה מעולם של מלחמה וקרבות, אך במסירות נפש הוא עזב את משפחתו, את אשתו טליה ואת ילדיו הקטנים יבדל"א, ויצא למלחמת מצווה להגנת העם והארץ, ובה נפל. גדול הכאב מנשוא..

הלווייתו תתקיים היום בשעה 18:00 בהר הרצל..

יהי זכרו ברוך, ותהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

משפ' נדל נפרדים:

,Dear Talia

I am sharing with you what my sons Dovi and Yoni shared on our family groups about Zecharia. They knew Zecharia well from Gush, .Buchman and friendship with Segal cousins

הייתי איתו בישיבה. הוא היה בשעור ב. בשבילי הוא היה דגם של התמדה, אהבת התורה, ואהבת הזולת. גם היה לנו קשר מיוחד בבוכמן כל פעם שהיינו חוזרים לישיבה לשבת. אתמול דיברתי עליו בכל הכתות שלי. ממש איך נפלו הגיבורים במלוא מובן המונח.

Dovi Nadel

אין כל כך הרבה אנשים בעולם שאתה אומר עליהם שבאמת היה להם פוטנציאל לעשות שינויים גדולים בעולם והוא היה אחד מהם. הוא היה תלמיד חכם ומדען שהתמקד בטבע. צנוע. גאון. לב טהור.

Yoni Nadel

a little more שטויות Because of Zecharia I will hug a little more, do .and share a wider smiler to all who I meet

יהי זכרונו ברוך

not only in the memories of so many who loved him but in the living legacy he leaves in all whose lives he touched in every sphere that he found himself and especially in you,your children and the extended .Segal/ Haber family

,With a warm embrace

Ariella Nadel

אלישיב סגל בן דודו של זכריה:

זכריה היקר,

עבר שבוע מאז שאיבדנו אותך. שבוע בו עדיין לא הצלחתי לעכל.

כמו הרבה מבני המשפחה, נכחתי בשבעה כמעט כל יום. ידעתי שאתה חכם, ידעתי שאתה רגיש וידעתי שאתה אכפתי – פשוט עד עכשיו לא הבנתי כמה. מאות אנשים הגיעו, וכולם היו עקביים במה שהיה להם להגיד; צניעות מוחלטת, למרות שהיה לך בכל כך הרבה מה להתגאות. תמיד חיפשת איך לעזור, ותמיד התעניינת באחרים והיית אוזן קשבת. הקשת הכה רחבה של סוגי האנשים שנגעת בהם הייתה מעוררת השראה. הרבה מהזמן בשבעה ישבתי בקצה הסלון, עם הפנים לכיוון הדלת. כמות הפעמים שדמיינתי את הסיוט נגמר, שאתה נכנס בדלת עם החיוך שלך, ושואל כל אחד ואחת "מה קורה?" או "מה שלומך?", כי באמת התעניינת ורצית לשמוע. הלוואי, הלוואי שהדמיון הזה היה מתגשם. אני רק יכול לדבר בשם עצמי, אבל כל אחד ואחת מבני הדודים שדיברתי איתם בתחושות דומות. כולנו הרגשנו קרובים אליך. באירועים משפחתיים אני זוכר אותך מסתובב בין כולם, מבני גילך ועד הסגלים הקטנים ביותר. כולנו מרגישים שחלק מאיתנו נלקח, ואני לא יודע אם ואיך החור הזה אי פעם יחלים.

לא מסוגל להגיד שרק "אהבתי" אותך – ולכן אוהב אותך לתמיד, ותמיד אעריך אותך. אד שירן שר שיר שמלווה אותי כל השבעה: "Visiting hours"

אני לא מצליח להאמין שזה לטובה, אבל כן אעשה כל מה שאני יכול כדי לחיות את חיי כמו שלימדת אותי – משפחה, עשייה וצניעות; ועוד כל כך הרבה. כפי שבת דודה שלנו ליאורה כתבה: "אולי אהיה קצת יותר כמו זכריה. קצת פחות עצלות ויותר חריצות, יותר להתעניין באנשים שסביבי, יותר להתפעל כמה העולם שלנו יפה, פחות לחשוב מה יגידו, לשים לב למה שחשוב באמת, פשוט לשמוח מהחיים".

אוהב אותך תמיד ואזכור אותך לעד.

אלישיב.

הרב יאיר קאהן משיעור ה' בישיבה:

"הקדוש ברוך הוא לוקח את הטובים ביותר וזכריה היה אדם טוב שתמיד רצה לעשות את הדבר הנכון והקדיש מחשבה רבה בכל מהלך. היתה לו מחשבה וחזון ברור מה הוא רוצה לתרום לעולם בתחום החקלאות וזו הייתה הייחודיות שלו, מעבר להיותו אחד התלמידים החכמים והמתמידים במחזור".

יואב גלזנר:

אדם טוב לב. תמיד מחייך ועוזר. ללא מניירות, נטול אגו, עם סקרנות בלי נדלית - כשהיינו יחד בחדר הוא למד רוסית, קרא ספרים באינספור נושאים אזוריים. קיבל 752 בפסיכומטרי והלך ללמוד חקלאות כי זה מה שעניין אותו. בלי מניירות, אפס אגו, תמיד מחייך ועוזר.

גרגורי ברלינרבלו, חבר מהתואר:

זכריה היה האדם הכי חכם וחד שהכרתי בכל התואר שלי בביולוגיה של צמחים, היה מסוגל ללמוד עם לפטופ בהליכה. למדנו המון ביחד והוציא אותי מהרבה רגעי שפל בלימודים. אני לא מאמין שאני מספיד אותו זה פשוט לא קורה.
כל כך אהבתי אותו.

פינת הנצחה לזכרו של זכריה

דברים שכתבו עליו:

זכריה פסח הבר ז"ל - חיי עבודה / לימודים

זכריה הבר היה תלמיד דוקטורט בבית הספר למדעי הצמח ואבטחת מזון, במעבדתו של ד"ר ניר שדה. במהלך חייו, הספיק זכריה הבר לפרסם שני מאמרים בתחום מדעי הצמח ככותב ראשון. אחד מהם פורסם בכתב העת, PLANET CELL, כתב עת מהמובילים בתחום, בהיותו רק מאסטרנט.

זכריה היה תלמיד מבטיח במעבדתו של ד"ר ניר שדה.

זכריה אהב ללמוד הרבה דברים מכל סוג. היה מאוד חשוב לזכריה ללמוד משהו חדש מכל אחד שהוא דיבר איתו והוא גם הצליח לעשות זאת. אח של זכריה, נתנאל: "הוא אהב לטייל, ללמוד תורה וגמרא, לימודים מכל סוג".

כשהלכתי לעזור לטליה עם הילדים ראיתי ספרים בכל מיני שפות ומכל מיני נושאים.

הוא ניסה לייצר חיטה שמקורה בישראל שצריכה פחות מים בגלל ההתחממות הגלובלית. בנוסף לכך הוא רצה להפוך את החיטה לחזקה יותר כך שתוכל לעמוד במזג אוויר קיצוני יותר והוא יוכל לעזור להשיג מזון ברחבי העולם.

זכריה פסח הבר ז"ל - חיי צבא

סגן מפקד הפלוגה, שהגיע פצוע להלוויה: "זכריה היקר, לוחם שלא מעגל פינות ועושה הכל באהבה גדולה. היית אבא עבורנו, שדואג ומרים את המוראל של כולנו. אני מקווה שאתה במקום טוב ושקט. אני אוהב אותך לעד ומתגעגע".

אני לא הכרתי את זכריה מהצד של הצבא אבל ממה שסיפרו בשבעה הבנתי שזכריה תמיד היה הראשון להתנדב לכל תפקיד. אם היתה הזדמנות למישהו ללכת הביתה לשבת, הוא תמיד היה מביא למישהו יותר זקן או עם יותר ילדים לחזור הביתה. הוא תמיד היה מתנדב לעשות את התפקיד הכי מגעיל, מעצבן, מתסכל והיה עושה אותו בשמחה ואף פעם לא היה מתלונן.

זכריה פסח הבר ז"ל – חיי משפחה

זכריה, בן למרים ואהרון הבר. יש לו שלושה אחים: נתנאל, נועם וישראל. היה נשוי לטליה ויש להם שלושה ילדים: שדה אל אלישבע, יוסף ירחם-שבט ונחליאל צבי.

כשזכריה היה חוזר מעבודה/צבא, לא משנה כמה הוא היה עייף, הוא תמיד אמר לטליה ללכת לנח והיה מנקה, מבשל משחק אם הילדים ועוד.

כשדיברתי אם שדהאל (הבת שלו) למה היא מתגעגעת הכי הרבה היא אמרה: לשטויות של אבא. הוא תמיד היה משחק איתנו ועשינו מלא, pillow fights, water fight, מכות בצחוק ועוד.

זכריה תמיד דאג לכל אחד מהמשפחה. היה רוקד בכל אירוע, אם זה חתונה, בר מצווה, או סתם מפגש משפחתי.

דבר האח ישראל: "זכריה, הדמעות לא מפסיקות לזרום. כל מי שפגש אותנו זכה לפגוש עולם ומלואו. עם החיוך שלו, היה יוצא דופן בחוכמה שלו, תמיד אוהב לתמוך, הבן המושלם, אבא שאין כדוגמתו, השריונר והמפקד. זכריה שלנו, אנחנו אוהבים אותך ולא נפסיק להתגעגע".

ספרי שפות של זכריה.

כרית הסיכות של זכריה.

טליתו של זכריה שרקמה סבתו דבי

יום הזיכרון 2024

יום הזיכרון 2024

טליה כותבת

I loved having you for 6.5 years. I loved how you loved the children. No matter how exhausted you were coming home from miluim, you would put on a smile, play with the kids, and let me relax. I loved how sincere and gentle you were. I loved how you could talk to anyone; special needs people, rabbis, everyone you would listen and have something positive to say. I loved how on our first date, you pointed out the different flowers and a little about each one. You noticed the details, and there was nothing un-manly about knowing a lot about flowers.

Zechariah loved HaShem, the Torah, and Eretz Yisrael. He was a sincere dedicated Jew and could not comprehend raising Jewish children to daven if they do not live in Isreal.

His favorite person/ role model was David Hamelech. A king who danced with commoners and played music.

Of David's works, Zechariahs favorite perek of Tehillim was 15, a Perek that also describes Zecharaih.

1 A song of David; O Lord, who will sojourn in Your tent, who will dwell upon Your holy mount?	א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִיִּגְוֹר בְּאַהֲלֶיךָ מִיִּשְׁכֵּן בְּהָר קֹדֶשׁ:
2 He who walks uprightly and works righteousness, and speaks truth in his heart.	ב הוֹלֵךְ בְּתָמִים וּפֹעֵל צְדָק וְדֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
3 He did not slander with his tongue; he did his neighbor no harm, neither did he take up reproach upon his kinsman.	ג לֹא־רָגַל עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא־נִשְׂא עַל־קִרְבּוֹ:
4 A base person is despised in his eyes, and he honors the God-fearing; he swears to [his own] hurt and does not retract.	ד נְבוֹזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְ�בַּע לְהִרְעֹ וְלֹא יִמָּר:
5 He did not give his money with interest, nor did he accept a bribe against the innocent; he who does these shall not falter forever.	ה כִּסְפוֹ לֹא־נָתַן בְּנִשְׁבָּה וְשֹׁחַד עַל־נֶפֶשׁ לֹא־לָקַח עָשָׂה אֵלֶּה לֹא יִמוּט לְעוֹלָם:

טליה כותבת

Humility was more than how you spoke. No one and nothing was beneath you. The dirtiest housework. Poop swimming in the tub with a kid. Me at my dirtiest. You would plug in headphones and do it.

You put family first. More than volunteering, events, anything else – you wanted family time. On yom haatzmaut, you wouldn't chase the most crowded event. You would choose something quiet with the family. You liked small personal events where you could sit and talk to people. You preferred the sheva bracha to the wedding. You had humility,, family, and a love of the small things.

I loved how at the wedding Aharon explained that our names Zechariah and Talia both have HaShem, the difference is the beginning. Zecher, the past, and Tal the present. How you need both with HaShem to build a home. We had Shalom Bayit from day one.

I loved when we were in the hospital, when sedayeli was about 5 hours old, you walked her around. Someone asked you “prince or princess” without missing a beat you said “Malka”. You treated your family like kings and queens.

You meant so much to me. I confided everything in you. Even when I messed up. You never belittled me even when I made choices that disappointed you. You calmed me down

טליה כותבת

I want the kids to learn that from you. I pray they will remember you. Your shtuyyot, the way you throw them in the air. Your pillow fights and play doh. Your trips with them and your patient and firm guidance of them.

You have to watch our kids.

1. Sdayeli has your brains, no ego, and stubbornness. High social eq as well. This morning, before I told her anything, she dressed herself in her lemon dress which she has not worn in months. She said she wants to wear it “because its Abbas favorite drink”
2. Shevet has your focus, perseverance, and stubbornness. He will sit and focus on his magna tiles or whatever he is doing to build or solve whatever he is trying to do.
3. Nachi, 9mo old, has your calm temperament. The Gannenet says, Nachi, Noach. He is calm and gentle.

I want the kids to learn from your big footsteps. tmimiyut, sincereity, selflessness and dedication. I want them to learn from you to love Torah, HaShem, and Eretz Yisrael. I want them to learn from you to treat everyone with respect and also be intimidated by no one. Titles, abilities, no one was above you and no one was below you. I want them to learn from you to grow to Torah Chupah and Maasim Tovim.

טליה כותבת

I only had you for 6.5 years. They were wonderful and thank you for them. For the 3 wonderful children you left me with. Thank you for your example. Even when you rebuked me and my parenting it was always gentle. Your shtuyyot and your humor. Your activities and trips. Your cooking and housework help.

I would love to see you one more time. One more of those crazy emotional-roller-coaster afterim. I miss you and I love you.

אמא מרים כותבת

אני עומדת כאן המומה שזכריה נלקח בגיל צעיר מטליה ומשדאל, שבט ונחי, ממני, מאהרון, מנתנאל, מנועם וטל וראשית, ומישראל, מבאבי ומאיר, מהמשפחה של טליה, ומהדודים והדודות ובני הדודים- שכולם כל כך אהבו אותו והוא אהב אותם כל כך. עם כל הדאגה שלי מאז שהוא נקרא למילואים בשמיני לאוקטובר, והאמת היא שדאגתי 24 שעות ביום, אני איכשהו שכנעתי את עצמי שהנורא מכל לא יקרה לזכריה האהוב שלנו. אבל לצערי הרב, זכריה אכן נלקח והוא כבר איננו.

איך אני אסביר מי זכריה היה? בעל מסור, אבא מדהים, בן ונכד למופת, בן דוד ואחיין אהוב. חבר מוערך. תלמיד חכם. אקדמאי מצטיין. סקרן בטירוף. קשור לטבע וארץ ישראל בצורה עמוקה. כן הוא היה כל אלו- אבל אני לא מרגישה שאני עושה לו צדק בסיכום הזה. מאז שזכריה נולד בארצות הברית, הוא היה שמח וחייכן. מנומס ועם לב של זהב. כשהוא היה בן 8, עלינו לארץ מטעמים ציוניים והיה לו מאוד טוב פה. למד בישיבת הסדר באלון שבות- ישיבת הר עציון- ומאוד אהב את הרבנים ודרך של הישיבה וגם החברים שלו שם. הוא היה משקיע כל דקה - אפילו באמצע הלילה - בלימוד תורה. הוא היה מוותר על שעות שינה כדי להספיק ללימוד יותר ויותר. כשהגיע לשלב של הישיבה שבו מתגייסים לצבא, אני בתור אמא פחדנית הצעתי לו לשקול מסלול עתודאי במיוחד בגלל הנתונים האקדמאים שלו- והוא ענה לי שגם בקרבי צריכים אנשים חכמים כדי להגן על המדינה ושהדם שלו לא יותר עשיר מזה של אחרים. אז התגייס לשריון ומאוד אהב את הטנקים והשריונרים.

לאחר שהוא חזר לישיבה כשסיים את שירותו, למרות האהבה גדולה שלו ללימוד תורה הוא החליט לצאת לעולם האקדמאי, כדי להגשים את חלומו להתמקצע בחקלאות בעידן המודרני וסיים שני תארים בהצטיינות בפקולטה לחקלאות ברחובות. תוך כדי הלימודים שלו ברחובות התאהב באשתו המהממת טליה, והם התחתנו והקימו בית לתפארת. דאג לעזור לטליה כמה שאפשר בבית ועם הילדים והזמן שהוא בילה עם טליה וילדיו המקסימים היה מרכז חייו. שדהאל סיפרה לי כמה פעמים ש-"אבא כל הזמן עושה שטויות"- pillow fights, water fights וסתם להשתולל איתם. כל אפטר שהוא הגיע- לא נח לשנייה- פשוט רץ מהפארק לגן החיות, מבילוי לבילוי עם טליה והילדים. היה מלא שמחת חיים.

אמא מרים כותבת

זכריה כרגע היא באמצע דוקטורט באוניברסיטת תל אביב וחקר גידול חיטה בתנאי בצורת וגם שם הצטיין. אבל מעבר לכשרון האדיר שלו בכל תחום לימודי, זכריה היה איש של משפחה ואנשים. בנוסף לאהבה שלו לתא משפחה שלו, אהב להיות עם האחים שלו ובני דודים שלו, וסבים וסבתות. המשפחתיות היה ערך עליון בשבילו. ובנוסף למשפחה המורחבת, זכריה התחבר לאנשים מכל חלקי האוכלוסייה הישראלית-אמר לי לא מזמן שאהב את זה שבמחלקה שלו, וגם בטנק, היה גיוון של אנשים דתיים, מסורתיים וחילונים- כיבד את כולם. כנ"ל בלימודיו האקדמיים- התחבר לאנשים מכל קשת הישראלית. הוא היה גאון אבל צנוע ביותר ואהב לעזור לאחרים להבין את החומר, בלי לתת להם להרגיש רע עם עצמם. ותוך כדי העבודה הקשה על התארים, לגידול הילדים עם טליה, המשיך כל הזמן ללמוד תורה מתי שהיה יכול.

הסקרנות של זכריה הייתה אין-סופית. כמעט ולא היה תחום שלא עניין אותו. הוא לימד את עצמו כמה וכמה שפות בצורה עצמאית סתם כי זה עניין אותו. אני זוכרת שבישיבה תיכונית הלכנו לערב הורים והמורה לפיסיקה אמר שזה נחמד שאנחנו מרשים לזכריה ללמוד שפות במשך השיעורים שלו, כי הוא ממילא למד את החומר בפיסיקה לבד- והמורה הופתע שהופתענו לשמוע את זה ושכן היה אכפת לנו.

אבל בסופו של דבר הלב הטהור שלו זה הדבר שהכי אפיין אותו. אני לא שמעתי אותו אומר מילה רעה לגבי מישהו או רכילות או שקר.

קשה לנו לראות חיים בלי זכריה- הוא יהיה לנו חסר כל יום, כל שעה. אבל אני כן יכולה להגיד שאני גאה במה שהוא היה, גם אם הוא לא היה איתנו מספיק

אמא מרים כותבת

עכשיו אני רוצה להגיד כמה מילים באנגלית.

In my worst nightmares, I did not think I would be eulogizing Zechariah. We knew his combat milium was dangerous and i have been worried and very anxious for 102 days, but I somehow didn't let myself believe that God would allow him to be taken now from Talia, Sdayel, Shevet, Nachi, Aharon and myself and his brothers and sisterT in law, grandparents, aunts and uncles and cousins and friends. And yet, here I am.

How can I try to encapsulate the beautiful person that Zechariah was? He brought us infinite joy- he was such a pure, kind soul, without a mean bone in his body. He was an incredibly devoted husband and father. In Talia, he found someone who was his perfect match- another kind soul with boundless energy and curiosity, deep spirituality and a love of nature and the outdoors. He so enjoyed his children- Sdayel, Shevet and Nachi, and as they told me frequently he loved to do Shtuyot/Nonsense with him- pillow fights, water fights and running around yelling shtuyot shtuyot. Since August 2020 we have been fortunate to spend most weekends (and lockdowns) in the same building with Zechariah, Talia and their children in Jerusalem. It would be difficult to overstate what a beautiful family Zechariah and Talia created together.

He loved his brothers deeply and always wanted to spend as much time together as possible. With 4 very different sons, our nachat in seeing their closeness was extraordinary.

אמא מרים כותבת

He had so much energy- even as a young father of 3, working hard on his doctorate, he found time to keep learning Torah and to explore his endless other interests. He was incredibly curious- when I was helping Talia one night during this miluim service, I asked about the large pile of brand new books from Amazon on loads of different topics on their table and she said that of course they were all his. He had a hard time choosing which topics didn't interest him. He taught himself numerous languages- and alphabets- by reading Harry Potter and the Bible in those languages. But he was profoundly modest- he never made anyone feel that they were lesser than him.

Zecharia had big dreams. Recently he shared with me that he hoped to develop gluten free wheat- and I am pretty sure he would have succeeded if given the chance. Instead, his life has been cut way too short in an effort to ensure that Jews can live in safety in Israel.

Zechariah - we will continue to care for Talia, Sdayel, Shevet and Nachi even though you are no longer with us- without any limits, the way you treated family. You always said family was the most important thing and of course you are right. To Dennis, Nancy, Devora and Yishai, we want you to know that the way you welcomed Zechariah into your family was so kind- he really valued that and we really appreciate it.

Zechariah we will miss you terribly- I simply don't see how life will go on without you.

Love always,
Imma.

אבא אהרון כותב

רציתי להקדים את דברי בהתנצלות קצרה. מבחינתנו זכריה היה בן מושלם - ובן אדם מושלם. כבן לא גרם לנו שנייה של צער. הוא היה אח מושלם בעל מושלם לטליה ואבא מושלם לשדהאל שבט ונחי. אפשר היה לסיים ככה ולשדר רק חלק מאישיותו.

אבל הוא היה יותר מזה - פשוט היה תענוג לשוחח אתו ולהיות בנוכחותו. יש לי רגשות עמוקות מאד לגבי זכריה ואי אפשר לתאר את האובדן שאני והמשפחה מרגישים. אני יכול פשוט לעמוד פה ולבכות כל הלילה אבל אשתדל להספיד אותו בקצרה כשידוע לי שזה לא יספיק ונופל מהמשימה לתת הכבוד הראוי לו. ועל זה אני מתנצל לזכריה ולמשפחה. כשאני מעלה את דמות של זכריה בדמיוני אני תמיד רואה את הפנים שלו דומים למלאך - אם החיוך המיוחד שלו והנעימות האין סופי. וזה מביא הרבה כאב כי אני הייתי נותן הכל לראות אותו שוב לידי.

הפעם האחרונה שראיתי את זכריה היה כשנתתי לו הברכה לשבת ביום שישי בבוקר לפני שהוא נסע בפעם האחרונה לבסיס.

נראה לי שהיה משהו באוויר וכולנו הרגשנו שהמשימה הבא יהיה משימה קשה. וחבקנו חזק בחיבוק שרק הוא היה יכול לתת. חיבוק המיוחד של זכריה. והחיבוק הזכיר לי החיבוק שהיה בינינו בבקו"ם לפני שהוא התחיל שירותו. בתמונה מאז רואים אותו מחבק אותי עם עיניים סגורות עם כל האהבה בעולם. גם לעוד חיבוק של זכריה הייתי נותן הכל.

כי זכריה היה כל כך מיוחד. תמיד עם חיוך ותמיד עם קולו שפשוט בשבילי היה קול הכי נעים ומרגיע. איך אני ואמא נהנו לשמוע אותו כחזן - או קורא בתורה - ברור שבתורה הקפיד לדייק בטעמים ודגשים ושוואים על כל מלה כי ככה הוא עשה כל דבר - אם רצינות ומסירות.

אבל הרבה יותר מזה פשוט הקול הנעים שלו היה שובר את כל הקליפות הקשות שנאספו עלי. זכריה היה חכם אפילו גאון אבל מה זה משנה? זה לא היה העיקר באופי שלו - תמיד הגאונות היה משולב עם צניעות שאם לא הכרת אותו, לא היית יודע בכלל על הגאונות שלו.

מה שיותר אפיין אותו זה היה הצמא ללמוד הכל. כל אבל כל דבר בעולם עניין אותו -

אפשר לראות את זה בדירה של טליה וזכריה שמפוצץ עם ספרים מכל נושא וכמובן בראש וראשונה עם ספרי קודש שהיו הכי אהובים עליו.

והיה אפשר לראות את הצמא לידע בזה שתמיד הביא איתו ספר על תורה או יהדות לקרוא בפינה בשקט וצנעה, במניין שלנו בבניין.

אבא אהרון כותב

או היה אפשר לראות את זה בכל טיול שהיינו הולכים לאיזה מוזיאון - לא משנה באיזה גיל של זכריה הוא עצר לקרוא כל פתק של כל פריט כשהמשפחה כבר רצו להתקדם הלה.

אבל יותר מכל החכמה והידע הוא היה איש משפחה. בעל קשוב ודואג ומפנק לטליה האהובה שלו ואבא שהיה תענוג לראות אותו משחק עם שדהאל שבט ונחי. מכל דבר אחר, המשפחה היה הדבר הכי חשוב בשבילו

אבא שלי ששמו הוא הפסח של זכריה פסח גם הוא נפטר בגיל 32 עם 3 ילדים.

ואם לאורך הזמן נקבל איזשהו נחמה נזכור שהפטירה של אבא שלי לא היה סוף סיפורו. אנחנו הילדים המשיך את דרכו וחלומו - במיוחד החלום שלו לגור בארץ. ואנחנו מבטיחים לזכריה שגם סיפורו רק התחיל. כבר רואים את חוכמתו ושמחת חיים שלו בילדים שלו ושל טליה ואנחנו מבטיחים לו שנדאג לטליה, שדהאל, שבט, ונחי. וניתן להם המון חיבוקים - חיבוקי זכריה - וגם נדאג לקבל החבוקים בחזרה. צדיק כתמר יפרח.

פריחה של צמחים היה כל כך אהוב על זכריה. נדאג לזה שהפריחה של אישיותו המיוחדת תמשיך עם הילדים וגם לדורות הבאים. שלום זכריה היקר שלנו - לא נפסיק לרגע לאהוב אותך.

עקיבא, בן דודו וחברו של זכריה כותב

זכריה,

החברות הקרובה שלנו התחילה בכיתה ג' כשעליתם לארץ ועברתם לגור לידנו. את ארבעת השנים לאחר שעליתם ביולי יחד באותה כיתה. כשהיינו בכיתה ה', הצטרפו לחבורה שלנו אלי וידידיה. איזה כיף היה שכולנו גרנו במרחק הליכה אחד מהשני, ככה שיכולנו לבלות שעות רבות יחד. בשנים אלה, צברנו זיכרונות ילדות רבים. למשל, זכור לי ששנתיים ברצף אספנו קרשים בל"ג בעומר לטובת מדורה שתהיה רק שלנו, ללא השגחת מבוגרים, אבל כמובן שהאמהות שלנו דאגו שזה לא יקרה. זיכרון מצחיק נוסף, ופה יש מחלוקת ביני לבין אלי, הוא שההורים שלך אסרו עליך לראות את הסרט טיטניק, או לטענת אלי את הסדרה חברים, ואיך חלמת לצפות בסדרה יום אחד כשתהיה גדול.

מכיתה ז' עד י"ב למדנו כבר במוסדות שונים, אבל זה היה רחוק מאוד מלמנוע את המשך החברות שלנו. כשנדמה לי שגולת הכותרת הייתה אותו הקיץ בין כיתה ח' ל-ט' כשאני, אתה ואלי טסנו לבלות רק שלושתנו עם סבא בתקופה שלפני החתונה של ארון וחיה.

קיץ בו כל יום התחיל בארוחת בוקר בפיצה בן-יהודה אחרי תפילת שחרית והמשך לצפייה בסימפסון ואכילת דונאטס. עד שאמא שלי הגיעה וחייבה אותנו לצאת קצת החוצה ולשחק כדורסל. כמובן שאני גם זוכר היטב איך אתה ואלי הצפתם את המרתף של סבא כשאלו ואתה דחסתם את מכונת הכביסה מעבר לקיבולת שלה.

נזכרנו היום בסיפור נוסף, מימי היסודי, כשבילית אצלנו לצהריים של משחקי טליסמן, וכשנדרשת לחזור הביתה החלטת שאתה לא מעוניין ורצת לחדר שלי וטרקת את הדלת. הדלת נתקעה, ובילית כמה שעות בחדר עד שהצלוחו להוציא אותך, כאשר התקשורת היחידה איתך התבצעה מעבר לדלת התקועה או על ידי הוצאת ראשים דרך חלון של חדר צמוד. כמובן שכולנו היינו לחוצים מהאירוע, ואתה בשלוותך פשוט התיישבת, פתחת ספר והתחלת לקרוא.

עקיבא, בן דודו וחברו של זכריה כותב

לאחר כיתה י"ב זכיתי שדרכנו הצטלבו שוב, שלושתנו, אני אתה ואלי, בישיבת הר עציון, כאשר אני ואתה גם שירתנו יחד בחיל השריון בתקופה זו. עד היום אני זוכר כחוויה את החברותא שלנו, בו הספקנו ללמוד את "אורות התשובה" ואת "איש ההלכה". אני חושב שזו הייתה נקודת הזמן בה הבנתי באמת כמה אתה פשוט גאון. מה שהתבטא גם בעצם ההבנה שלך, אבל גם ביכולת שלך להסביר לי את הדברים. יחד עם זאת, הייתה בך צניעות כל כך עוצמתית, לא הייתה בך טיפת אגו. בהקשר הזה זכור לי היטב בטירונות שהחבר'ה היו מחקים את הפתיח שלך לכל תשובה לשאלה שנשאלת: "אני לא יודע, אבל.." כשהיה ברור שאתה בהחלט יודע.

כמובן מה שמייחד את הקשר המיוחד שלנו והופך אותו לקשר שהוא מעבר לחברות, הוא היותנו בני דודים. אנחנו, כל בני הדודים שלך, יודעים כמה היה חשוב לטליה ולך לשמר ולחזק את הקרבה המיוחדת שהייתה וישנה בין כולנו. זה התבטא במאמץ שלכם להגיע לכל מפגש ומפגש של משפחת סיגל המורחבת, אבל לא רק – כיון שהייתם גם מוודאים שבכל המפגשים יהיו גם פעילויות כיפיות עם מזכרות לקחת הביתה.

אנחנו אוהבים אותך ואת טליה, ונהיה פה בשבילה ובשביל הילדים כדי לתמוך ולתת חיבוק גדול.

UNCLE אהרון ו AUNT מרים, אני רוצה להודות לכם, על שבזכותכם הייתה לי את ההזדמנות לחבר כל כך קרוב וטוב.

זכריה,

אני אוהב אותך. כבר מתגעגע. תחסר לי.

הרב אמנון בזק מישיבתו של זכריה כותב

זכריה היקר והאהוב,

כשנכנסתי היום לכיתה, כמדי יום רביעי בסוף סדר בוקר, הצבעתי לתלמידים על מקומך, בשורה השנייה משמאל, ולפתע אל מול עיניי ניבטה דמותך, בבהירות רבה. מבט פניך, כתמיד, הקרין שני דברים: ראשית, על פניך היה נסוך אותו חיוך מאיר פנים שליווה אותך בכל מקום, ושנבע מלבך הטוב, המלא באהבת הבריות. שנית, מבין עיניך ניכרה דריכות, נחישות לקראת השיעור. סיפרתי לתלמידיי שהיית מאתגר אותי לא פעם: לא היית מוותר עד שהדברים היו מדויקים והתיישבו על ליבך. לא פעם גם התווכחנו בשיעור, לפעמים הצלחתי לשכנע אותך, ולעתים, היית מניד את ראשך בחיוך קל, כמי שאומר: "שמעתי, הבנתי, לא מקבל". ואני תמיד שמחתי במנוח הראש הזה, כי הוא הקרין את הכנות, את הנאמנות שלך לאמת הפנימית שלך, ואת הנחישות שלך ללמוד תורה עד שהיא תהיה חקוקה בלב, בליבך שלך.

הנחישות הזו אפיינה אותך בכל דרכיך. לא הגעת להישגיך הגבוהים בישיבה בחינם. השקעת ועבדת לשם כך בלא ליאות. האגדות סיפרו עליך כי איש לא ראה אותך ישן: כשבני חדרך הלכו לישון, עדיין היית בבית המדרש, בשעות הקטנות של הלילה, וכשהם קמו, התברר שכבר השכמת והלכת בחזרה לבית המדרש. לא הסתפקת רק בעמידה במערכת הלימודים שהישיבה מעמידה, אלא הצבת לעצמך משימות רבות ומגוונות, שדרשו התמדה ומאמץ. הבולט שבין הפרויקטים שהסתערת עליו היה הרצון שלך ליצור מעין 'אנציקלופדיה תלמודית למדנית', סיכום למדני מתומצת של כל סוגיות הש"ס בכל חלקי התורה. היה זה מדהים לראות בחור צעיר בשיעורים ד' וה' בכלל מציב לעצמו יעד מרשים שכזה, ועוד יותר מכך, גם מתחיל ומתקדם בהגשמת היעד, בחריצות ובכישרון רב. ללא ספק, היית מהמתמידים הגדולים ביותר של בית מדרשה של ישיבת הר עציון מאז ומעולם.

גם כשעזבת את הישיבה, נותרת קשור בעומקי נשמתך אל התורה בכלל, ואל הישיבה בפרט. היית שותף מרכזי ביוזמה מבורכת של בני שיעורך להקמת מסגרת 'חבורות' של בני השיעור, יחד עם הרב יאיר קאהן, ועשיתם זאת ב'זום', הרבה לפני הקורונה. מי שרוצה להכיר קצת את שיעור הקומה הלמדני המרשים שלך יוכל לשמוע את שיעוריך ביוטיוב, שהעברת כשהיית כבר סטודנט. לאורך חיך המשכת לקבוע עיתים לתורה, בעומק וברצינות.

הרב אמנון בזק מישיבתו של זכריה כותב

בשיחת ההיכרות הראשונה שלנו כשחזרת מהצבא בשיעור ד', שאלתי אותך בין היתר מה אתה חושב לעשות בהמשך הדרך, והשבת לי תשובה מפתיעה ולא שגרתית לחלוטין. סיפרת לי שאתה חולם להקים חווה חקלאית, שתרתום את הטכנולוגיה המודרנית לעבודת האדמה. החלום שלך נבע לא רק מתוך אהבת טכנולוגיה, אלא מאהבה גדולה לארץ, הארץ שהוריי היקרים הביאו אותך אליה מתוך חזון ציוני דתי של אהבת העם והארץ. אותה נחישות שהובילה אותך באהבת התורה, הובילה אותך גם באהבת הארץ. הלכת ללמוד חקלאות והפכת לתלמיד מצטיין, פרסמת מאמרים בבטאונים חשובים ולמדת לתואר ד"ר באוניברסיטת תל אביב. וכל זה כשאתה מקים את משפחתך הנפלאה עם טליה רעייתך, וכשאתה אב לשלושה ילדים.

ובאותה נחישות, יצאת להגנת העם והארץ. במסירות נפש עזבת את בני משפחתך ויצאת למלחמת מצווה, שאנו מתפללים שה' יצליח את דרכם של חיילינו ושמשירותיהם יתגשמו בצורה הטובה ביותר. אחרי כל התיאורים שאפיינו אותך לאורך שנות חיך שנקטעו באחת, לא חשבנו שלבסוף תיפול ותיזכר כגיבור מלחמה. אבל היית גיבור בכל תחומי חיך, וכגיבור נפלת. איך נפלו גיבורים בתוך המלחמה.

זכריה היקר, נפילתך היא אבדה גדולה ועצומה. בראש ובראשונה אבדה קשה וחלל עצום למשפחתך: להוריי שעל אהבת הארץ שילמו את הכבד במחירים שיש בעולמנו; לאשתך ולילדיך, שלא תזכה לראותם גדלים, ושהם יבינו בבגרותם את שיעור קומתך הגדולה רק מתוך הסיפורים; לאחייך האוהבים, למשפחה המורחבת לחברים שאהבו אותך מאוד. אולם נפילתך היא גם אבדה לשלושה עולמות: אבדה לעולם התורה, עם לכתו של תלמיד חכם, שהיה יכול להעשיר את העולם בתורתו; אבדה לעולם המדע החקלאי, שאיבד מדען שיכול היה לתרום כל כך הרבה לפיתוח אדמתה של ארץ הקודש; ואבדה לעולם נוסף – אולי החשוב מכולם: אבדה לעולם המשלב בין תורה ומדע, בין קביעת עיתים לתורה בעומק ובין תרומה מעשית לחברה ולארץ. תלמידי חכמים יש עוד הרבה, ב"ה, גם מדענים יש עוד הרבה, אבל תלמידי חכמים מדענים, אוהבי תורה ודעת, אוהבי הבריות ואנשי חסד, כפי שהיית אתה, זכריה, אין הרבה. כמה חבל על דאבדין, ולא משתכחין.

הרב אמנון בזק מישיבתו של זכריה כותב

והנה אתה מובא לקבורה סמוך לקברו של ידידך ובן מחזורך ארי זנילמן הי"ד, שלמדתם יחד בתיכון ובישיבה, שכמותו אתה בן למשפחת עולים ציונית אידיאליסטית, ושכמותו הותרת אחריו אלמנה ושלושה ילדים פעוטים. וסמוך אליכם נקבר בשבוע שעבר בוגרנו יקיר הכסטר הי"ד, אף הוא בן לעולים, אוהב תורה ואיש מעשה. שלושתכם, תלמידיי האהובים והיקרים, קבורים לא הרחק מבוגרנו הרב נעמן אשחר שנקבר בחלקה סמוכה, ויחד עם שני בוגרים נוספים שנפלו במלחמה בעזה, שי פיזם ודוד שוורץ הי"ד, אתם מצטרפים לישיבה של מעלה, מן הסתם בסמוך למורינו ורבותינו מייסדי הישיבה, הרב עמיטל והרב ליכטנשטיין זצ"ל. ואנחנו מבקשים ממך זכריה, שתעמוד לפני כיסא הכבוד, בנחישות ובנעימות המיוחדים שלך, ותבקש רחמים על עם ישראל, על משפחתך, על בית הישיבה, ושהקב"ה יאמר די לצרותינו, ויוציאנו מצרה לרווחה, מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה. תחסר לנו, זכריה, עד מאוד. תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

רס"ר (במיל") זכריה הבר ז"ל

דוקטורנט בבית הספר
למדעי הצמח ואבטחת מזון
נפל בקרב ברצועת עזה
ב-16/1/2024
יהי זכרו ברוך

משפחתו נפרדת

נתנאל אחיו של זכריה:

לא הכרתי אדם אחד שדיבר על זכריה בלי לחייך חיוך מאוזן לאוזן.

כשזכריה הגיע לגיל שלי, הוא כבר באמת מאוד רצה להתחתן ולהקים משפחה. כל כך שמחתי כשהוא פגש את טליה, אהבת חייו, שכמוה לא מעניין אותו גינונים. הוא אהב לטייל, אהב מאוד "להתכלב" משום מה, אהב ללמוד תורה ולקרוא גמרא כמו דף אחרי דף כאילו זה רומן, ואהב לימודים מכל סוג. ואני שמח שהוא מצא השלמה ללב שלו והספיק להקים משפחה יפהפייה ולקבל נחת משדהאל, שבט ונחליאל. אין לי ספק שהדבר החשוב ביותר בשבילו היה המשפחה שלו הגרעינית והרחוקה, במרכאות כפולות. כי מאז ומעולם היינו כולנו משפחה גרעינית מחבקת, שזה החינוך שקיבל מאמא, אבא סבא וסבתא. ואנחנו נקיים את זכרו על ידי שלעולם נחבק את טליה והילדים, באהבה, בשמחה, ולא נרפה.

זכריה היה ציני כמו כל האחים, אבל הוא לא היה ציניקן, היה לו לב זהב שלא נכנסנו אליו מחשבות רעות.

זכריה חי את החיים העצמאיים שלו, ואני אספר קיצור לגבי הישיבה - בשיעור ה' כל הרבנים עשו יד אחת בשביל לשכנע אותו להישאר, אבל כשהוא החליט ללכת לאקדמיה, הוא החליט ולא התחרט.

ישראל אחיו של זכריה:

זכריה, מאז אתמול בלילה מרגיש שכבר נגמרו לי כל הדמעות, אבל הן לא מפסיקות לזרום. איך אני אמור להספיד את אח שלי שהיה לו עוד כל כך הרבה חיים לחיות, ליצור, לשמוח, לעזור, ללמוד, ללמד והכי חשוב להיות איתנו, המשפחה והחברים שהוא כל כך אהב.

התקופה האחרונה פוגשת כל כך הרבה אנשים עם שכול. כל הודעה על שכול חדש מלווה בסיפורים והסברים אין ספור על החייל או חיילת שנפל, על מי הם היו בצבא, ובמיוחד מי הם היו בחיים האזרחיים. על האנשים שאהבו אותם והאנשים שהם אהבו, על התחביבים העיסוקים ופדיחות וקטעים שלהם.

כל פעם מחדש אומרים שהם היו עולם ומלואו, וזה תמיד נכון. אבל עד עכשיו זה לא היה עולם ומלואו כל כך קרוב. עולם ומלואו שהוא בן. עולם ומלואו שהוא אבא לשלושה ילדים. עולם ומלואו שהוא בעל מסור. עולם ומלואו שהוא חבר. עולם ומלואו שהוא אח בכור ומוביל לשלושת אחיו הקטנים. עולם ומלואו שהוא מדען וחוקר עם סקרנות בלתי נגמרת. עולם ומלואו של אהבת הארץ ומסירות נפש.

לא צריך לחפש הרבה, וכשמסתכלים בכל התגובות וההודעות שקיבלנו מאז הבשורה, זה נהיה יותר ויותר ברור שכל מי שפגש אותו זכה לפגוש עולם ומלואו. כולם זכו לפגוש עולם ומלואו אחר ומגוון.

זכריה שתמיד עם החיוך מאוזן לאוזן שלו, ועם הצחוק שלו. זכריה שתמיד יודע את הפרשה ויכל לקרוא אותו מדויק לגמרי, עם קצת הכנה קצרה. זכריה שיוצא דופן בחוכמה שלו. זכריה שתמיד מחפש ומוצא איך לעזור ולתמוך. זכריה הסטודנט והמדען המבריק. זכריה שכמעט תמיד לבש מכנס קצר וחולצת דרייפיט בהירה וסנדלים, בלי קשר למזג אוויר. זכריה הבן המושלם. זכריה שידע לנצל את הזמן שלו, גם אם זה אומר ללמוד ערבית בשיעורי פיזיקה. זכריה האבא שאין כדוגמתו. זכריה שהלילות עבירו הן תמיד עוד הזדמנות לנצל את הזמן ולא רק בשביל לישון. זכריה שמעז ומנסה ועושה, כולל לטפס את הר החרמון וללכת בשטח צבאי סגור - כי למה לשלם על הרכבל כשהוא פשוט יכל לטפס קצת. זכריה שהיה הולך בשעות לא שעות בחמישי בלילה לחנויות בשביל לעשות את הקניות שלו לשבת בנחת. זכריה השריונר והמפקד. אני יכול להמשיך לפרט המון אבל הזכריה המרכזי שאני זכיתי להכיר זה האח הבכור, לא רק בגיל אלא גם בהובלה שלו. זכריה שלנו.

כולנו זכינו להכיר עולם ומלואו, ומעטים האלה שזכו לחוות את כולם. אין מילים שיכולות להסביר כמו שצריך את כל העולמות שכולנו צריכים להיפרד מהם עכשיו. זכריה אנחנו כולנו אוהבים אותך, ולא נפסיק להתגעגע.

משפחתו נפרדת

נועם אחיו של זכריה:

זכריה, אחי האהוב, אחי הצדיק, אחי הנערץ, אחי העניו.
חיית חיים של אהבה. אהבת המשפחה, אהבת אשתך, אהבת
הילדים המתוקים שלכם, אהבת העם הזה, אהבת הארץ הזו, אהבת
המדע והידע, ולהבדיל – אהבת התורה. מעל הכל ובתוך הכל –
אהבת החיים.

היית כל כך מוכשר וחכם, גאון ממש ותלמיד חכם, אבל במקביל כל
כך עניו. לא היה אפשר לזהות את הכישרונות והיכולות שלך במבט
מבחוץ, כי הם היו נסתרים. לא בכלל שהתאמצת אקטיבית להסתיר
אותם, פשוט בדרך החיים שלך לא חשבת שיש עניין להחצין את זה.
וככה מצאת דרך ללב של כל אדם. הערצתי אותך על הכישרונות
שלך, אבל יותר מכל הערצתי אותך על הענוה שלך.

נתקיים בך הפסוק מהפרק בתהילים שכל כך אהבת: "מזמור לדוד
ד' מי יגור באהלך ומי ישכון בהר קדשך – הולך תמים ופועל צדק
ודובר אמת בלבבו, לא רגל על לשונו, לא עשה לרעהו רעה".
אני מבקש ממך שתהיה מליץ יושר על העם שלנו שכל כך אהבת,
שהקב"ה יאמר לצרותינו די.

חיית חיים מדהימים, ונפלת כגיבור בהגנה על העם שלנו. אבד
חסיד מן הארץ. אוהב תמיד ומוקיר,
נועם

דברי הכותבת

זכיתי להכיר אדם מדהים. זכיתי להכיר אותו דרך התמונות, דרך הסיפורים, דרך החיוך שלו. זכיתי לשמוע על אדם מעורר השראה ששם את משפחתו בעדיפות גבוהה וכן את הקריירה שלו ואת אהבתו למדינה שלנו והיה מוכן להקריב את כל היקר לו עבורנו.

זכיתי להכיר את המשפחה המדהימה שלו, את סיפורם הקשה מנשוא שמלווה אותי ביום יום. משפחה חזקה, מגובשת ומאוחדת שהיתה נשענת על העוגן המרכזי שלה שהיה זכריה, והיום צריכה להישען על עוגן אחר, לנווט את הספינה בעצמם.

זכריה תמיד יישאר בלב, בזכרונות, אדם שהצליח להשאיר חותם בעולם, לעשות שינוי קטן - שהוא שינוי גדול.

שמחתי להכיר את משפחתו ואותו, את חבריו לצבא, את כל הסובבים אותו שהיו כל כך מושפעים ממנו. תודה למשפחה שנתנה לנו להיכנס למקום הכי רגיש שלה, שאפשרה לנו להצליח בפרויקט הזה, בשיתוף פעולה הדדי.

תודה רבה,

עמית פוליטי, סטודנטית מלווה.

"איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא, אשר היה כערבות הבוכיות".

נזכור ולא נשכח.

משרד החינוך

אלבום זה הוא חלק מתוכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבה ומכינים אלבום הנצחה לזכרו.

התלמידים המשתתפים בתוכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית המעורבות החברתית.

התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

השותפים בתוכנית זו הם:

- ארגון יד לבנים הארצי וסניף ירושלים
- אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה - משרד החינוך
- עיריית ירושלים
- בית הספר הגימנסיה העברית בירושלים
- מכללת אפרתה

לווי והנחייה:
פרח ההוראה עמית פוליטי